

امام متّقین علیہ السلام: هنگامی که از پرهیزگاران تعریف و تصحیح شود، از آن چه که درباره اش گفته می‌شود، من ترسید؛ لذا من گویید: من به نفس خود از دیگران داناترم و پروردگار من به نفس من داناتر از من است. بارخدا! مرا درباره آن چه که به من می‌گویند مؤاخذه مفرما و مرا از آن که می‌گویند برتر فرما و آن چه را یکی درباره من نمی‌دانند برای من ببخش و عفو فرما

امام متّقین علیہ السلام:

سوگند به خدا، من بندۀ ای را نمی‌بینم که تقواویزیدن سودی به حال او داشته باشد، مگر این که زبان خود را

حفظ کند

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۳

امام متّقین علیہ السلام:

(پرهیزگار) در مقابل حوادث اضطراب انگیز و لرزانده باوقار و پابرجاست و در ناگواری‌ها شکیبا و در موقع

آسایش سپاسگزار

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۳

امام متّقین علیہ السلام:

ای مردم! شما را توصیه می‌کنم به تقوای الهی و کثرت ستایش خداوند برای عطا‌ایی که به شما نازل نموده

نهج البلاغه، خطبه ۱۸۸

امام متّقین علیہ السلام:

اهتمام بورزید به کار، برخیزید برای کار سپس کار را ناتمام نگذارید و به پایان برسانید و در تصمیمی که گرفتید

استقامت بورزید، استقامت. شکیبا باشید شکیبا، پرهیزگاری

نهج البلاغه، خطبه ۱۷۷

پیشه کنید پرهیزگاری

امام متّقین علیہ السلام:

ای بندگان خدا! به خدا تقوا بورزید. تقوای خردمند که تفکر قلبش را به خود مشغول داشته و زهد و پارسایی از شهوتات او جلوگیری کرده است.

نهج البلاغه، خطبه ۸۳

امام متّقین علیہ السلام:

اگر آسمان‌ها و زمین‌ها بر روی بندۀ ای بسته باشد،

آنگاه او در راه خدا پرهیزگار باشد، سرانجام خداوند

برای او گریزگاهی پدید آورد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۳۰

امام متّقین علیہ السلام:

متّقین! اگر از کسی که از وی کناره گیری کرده است دوری گزیند بر مبنای پارسایی و پاکی از آلودگی‌ها است و نزدیکی وی با کسی که به او نزدیک است از روی نرمیش و رحمت است. نه دوری از کسی مبتتنی بر کبر و خودبزرگ بینی او است و نه در بیکاری او و نه کسی از راه حیله پردازی و فریب کاری است. نهج البلاغه، خطبه ۱۴۶

امام متّقین علیہ السلام:

صحبوا الدنیا باعبدان اءرواحها معلقه بال محل الاعلى
(متّقین) با بدن هایی در این جهان زندگی می کنند اما روح
آن ها به جایگاهی بس اعلى وابسته است.

نهج البلاغه، حکمت ۱۴۷

امام متّقین علیہ السلام:

نهما را به تقوای الهی توصیه می کنم و دنیا را نخواهید اگرچه
دنیا شما را طلب کند و به هر آن چه از دست شما برود تاءسف
نخورید و سخن بر حق بگویید و عمل برای پاداش آخرت کنید و
دشمن ظالم و یار و یاور مظلوم باشد.

نهج البلاغه، حکمت ۱۴۷

امام متّقین علیہ السلام:

به راستی برای اطاعت از خداوند نشانه های آشکار و راه هایی
روشنی بخش و جاده ای مستقیم و واضح و عاقبتی مطلوب است
که هوشمندان به آن نشانه ها و راه ها وارد می شوند (واز آن ها
هدایت می جویند) و فرمایگان با آن ها به مخالفت بر من خواهند ورد
راه خلاف می روند.

نهج البلاغه، ناطق

امام متّقین علیہ السلام:

پذانید خداوند را در هیچ چیز نمی توان اطاعت کرد مگر با
زحمت و در هیچ چیز نمی توان خدا را معصیت کرد مگر با
میل ورغبت

نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶

امام متّقین علیہ السلام:

آخر مردم در آن هنگام که سختی ها برآنان فرود می آید و نعمت ها از
آنان زایل می گردد. به پروردگارشان با نیت راستین و اشتیاق شدیدی
از دل هایشان بنالند و التمس کنند. خداوند متعال هر آن چه را که از
آنان گریزان شده است. به آنان بر می گرداند و هر فاسدی را که به
آنان روی آورده است اصلاح می نماید.

نهج البلاغه، حکمت ۱۹۳

امام متّقین علیہ السلام:

هنگامی که مخلوقات را آفرید از اطاعت آنان بی نیاز بود و از
معصیت آنان در امان؛ زیرا گناه هر کس که او را گناه کرد
ضرری به او نرساند و اطاعت کسی که او را اطاعت می کند
نفعی برای او ندارد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۳

امام متّقین علیہ السلام:

دوستدار محمد صلی اللہ علیہ وآلہ و نزدیک به او کسی است که
از خدا فرمان ببرد. اگرچه نسبش از آن حضرت دور باشد. و دشمن
محمد صلی اللہ علیہ وآلہ و نزدیک کسی است که از انجام فرمان خدا
سرپیچی کند. اگرچه خوبشاوندی او نسبت به حضرت در زدیک
باشد.

نهج البلاغه، حکمت ۴۲۸

امام متّقین علیہ السلام:

کل یوم لا يعصي اللہ فیه فهو عید
هر روزی که در آن خدای را نافرمانی نکنند عید است

نهج البلاغه، حکمت ۴۲۸

امام متّقین علیہ السلام:

بدانید که بیناترین دیدگان دیده ای است که نگاهش
به خیر و صلاح باشد، بدانید که شنواترین گوش های
گوشی است که پند و اندرز را بشنود و پذیرا شود

نهج البلاغه، خطبه ۱۰۵

امام متّقین علیہ السلام:

اطاعت خدا کنید و معصیت او را نکنید، اگر چیز خوبی
دیدید آن را عمل کنید و اگر شری دیدید آن را رد کنید

نهج البلاغه، خطبه ۱۶۷

امام متّقین علیہ السلام:

خیر آن نیست که دارای و فرزندت زیاد شود. بلکه خیر و
خوبی آن است که دانشت افزون شود و حلم و برداری ات
بزرگ و ثابت گردد و بتوانی با پرستش پروردگاری در میان
مردم فخر و مباراک کنی. نهج البلاغه، حکمت ۱۲

امام متّقین علیہ السلام:

بترس از ان که خداوند تورا در حال عصیان ببیند و در
فرمانبرداری اش نبیند که در شمار زیانکاران خواهی بود و
هرگاه نیرومند شدی در طاعت خدا باش و چون ضعیفی از
معصیت و نافرمانی اش ناتوانی کن

نهج البلاغه، حکمت ۳۸۳

امام متّقین علیہ السلام:

از خدای که بی کمان او را ملاقات خواهی کرد بترس که
تورا غیر از او نهایتی نیست و سرانجام به سوی او باز
خواهی گشت

نهج البلاغه، نامه ۱۲

امام متّقین علیہ السلام:

بار خدایا! به تو پناه می برم که از گفتارت روی گردانیم.
یا از دینت منحرف شویم.

نهج البلاغه، خطبه ۲۱۵

امام متّقین علیہ السلام:

هر کس مطیع سستی و سهل انگاری باشد (سهول انگاری بر او
چیره گردد) حقوق و منافع خود را ضایع و تباہ می سازد و کسی
که از سخن چین اطاعت کند (او سخن اورا بپذیرد) دوست خود
را از دست می دهد.

نهج البلاغه، حکمت ۱۱۱

امام متّقین علیہ السلام:

اتقوا معاصی اللہ فی الخلوات؛ فان الشاهد هو الحاکم
از نافرمانی خدا بپرهیزید و در خلوت گناه نکنید که گواه
(بر گناه شما) خود حاکم بر آن است

نهج البلاغه، حکمت ۳۲۴

امام متّقین علیہ السلام:

الرغبة مفتاح النصب.

دیاخواهی کلید رنج است.

نهج البلاغه، حکمت ۳۷۱

در چشم های مردم نیکو جلوه دهی و باطنم را در پیشگاهت زشت سازی، و به وسیله اعمالی که توازنها خوب آگاهی داری، خوش بینی و احترامات مردم را برای خود محافظت کنم و ظاهر خوبم را برای مردم آشکار نموده و اعمال بدم را فقط تو بدانی. تا به بندگانم فریبک و از رضای تو دور گردم.

نهج البلاغه، حکمت ۲۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

بدانید ای بندگان خدا! که مؤمن شب را به روز و روز را به شب نمی رساند مگر آن که به نفس خود بدگمان است. از این رو پیوسته بر آن خرد می گیرد و عمل بیشتران او می طلب!

نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶

امام متّقین علیہ السلام:

به راستی مؤمنان، افرادی فروتن و مهربان و پنددهنده اند، و نسبت به مسئولیتشان ترسناک اند

نهج البلاغه، خطبه ۱۵۳

امام متّقین علیہ السلام:

از هدف الدنیا یبصر ک الله عوراتها، و لا تخفل فلست بمغفوٰ عنک!

دل از دنیا بر کن. تا خداوند تو را به عیب ها و زیستی های آن بینا کند و غافل مباش؛ زیرا که خداوند از تو عامل تعصیت،

امام متّقین علیہ السلام:

ان الزاهدين في الدنيا تبكي قلوبهم وان ضحكوا، ويشتدد حزنهم وان فرحاً زاهدان در دنیا، قلبشان می گردید گرچه بخندند اند و هشان شدید است. گرچه مسرور اند.

نهج البلاغه، خطبه ۱۱۷

امام متّقین علیہ السلام:

وقمن کسی است که شادی اش در چهره و اندوهش در دل سینه، اشی از هر چیز گشادر و نفسش از هر چیز خوارتر است. بلندپرهازی را ناخوش و خودنمایی (ریاکاری) را دشمن می شمرد. اندوهش طولانی و همیش بلند سکوتیش بسیار وقتیش به تمام مشغول کار خدای را است.

نهج البلاغه، حکمت ۴۷۷

امام متّقین علیہ السلام:

ساعات مؤمن به سه بخش تقسیم می شود: بخشی را به مناجات پروردگارش می گذراند، و بخشی را در پی سامان بخشیدن به زندگی اش می گذراند، و در بخشی دیگر از لذت های حلال و دل پسند بهره می برد.

نهج البلاغه، حکمت ۳۹۰

امام متّقین علیہ السلام:

لا زهد کالزهد فی الحرام.

هیچ زهدی بهتر از دوری از حرام نیست

نهج البلاغه، حکمت ۱۱۳

امام متّقین علیہ السلام:

اوامونم بسیار شاکر و شکیبا و همواره در اندیشه و تفکر است و به درخواست خدا از دیگری بخل می ورزد و اظهار حاجت نمی نماید.

(با مر کسی زود طرح دوستی نمی ریزد) اخلاقش ملایم برخور دش تواءم با نرمیش است. دلش از سنگ خارا محکم تر و در پیشگاه خدا از غلامی خوارتر است.

نهج البلاغه، حکمت ۱۶۴

امام متّقین علیہ السلام:

همانا دوستان خدا آنانی هستند که باطن دنیا را می بینند، هنگامی که مردم فقط به ظاهر آن می نگرند و به آینده می پردازند، آن گاه که مردم به امور زودگذر دنیا مشغول اند

نهج البلاغه، حکمت ۴۳۲

امام متّقین علیہ السلام:

تمام زهد در دو جمله از قرآن آمده است. خداوند می فرماید: نسبت به آن چه از دست می دهید تا سف نخورد و بر آن چه به دست می آورید شادمان نباشید و کسی که غم گذشت، نخورد و از آینده خوشحال نشود. هر دو جانب زهد را در اختیار گرفته اند.

نهج البلاغه، حکمت ۴۳۹

امام متّقین علیہ السلام:

هیچ گوش، گیری و زهدی، همچون گوش، گیری و بی رغبتی نسبت به ارتکاب کار حرام نیست.

نهج البلاغه، حکمت ۱۱۳

امام متّقین علیہ السلام:

از محبوب ترین بندگان خدا در پیشگاه ربوبی بنده ای است که خداوند سبحان او را در شناخت نفس خود و ساختن آن یاری فرماید.

نهج البلاغه، خطبه ۸۷

امام متّقین علیہ السلام:

و لالپیتم دنیاکم هذه از هد عندي من عطفه عنز! این دنیای شما نزد من از آب بینی یک بزم ناچیزتر است.

نهج البلاغه، خطبه ۳

امام متّقین علیہ السلام:

همانا ب اعتمایان به دنیا، دل هایشان گربان است، هر چند در ظاهر بخندند و اندوهشان سخت است. هر چند اظهار شادی کنند و از نفس های خویش بسیار در خشم اند، هر چند از آن چه روزیشان شده شادند.